

Նութենէն, և ապերախտին վհատեցուցիչ խստութենէն ետև, փառասիրին անարդ ամօթը որդիական սիրոյ գէմ չերևակայելուանգութ անիրաւութիւնն է: Ճշմարտապէս չմեծարեր իր հայրն այն որ զինքը ամենուն զիմաց չպատուեր, որ անոր ճերմակ մաղերուն արժանաւոր յարգութիւնն տալու համար կըսպասէ որ տանը գոները գոցուին, և փակ գոներով միայն կընայի բարի որ-

գի ըլլալ: Անոր համար սուրբ Գիրքը կը խրատէ որ մեծամեծաց մէջ մեր հայրն ու մայրը յիշենք. հոն մոռցուած շրլալն անոնց քաղցր է, մանաւանդ երբ նուաստ վիճակէ ըլլան. այն ատեն որ գին պատիւ կ'ընդունի, երբ իր ծնողաց նուաստութիւնն կը խոստովանի:

Կը շարունակուի:

ԾՈՑ ՊԱՅԵԱՅՑ

Տես՝ թրը հեղիկ այդ ալեակ
դայ անկանի յափն ըսփիւռ,
Եւ խուսափուկ մեղմ զեփիւռ.
Կընճոէ թեթեւն ի հագագ
Զալիս՝ յածեալ զուարթ ի հիո:
Օ՞ն ի թեթեւ նըստիմք կուր
Վարեակք հողմոյն ի շընչմանց,
Եւ շուրջ ծոցիս մենաւոր
Քերեմք ըզգոյշ զեզր ափանց :

Եզերք ի մէնջ տան խուսափ .
Եւ մինչ դողդոջ դու ձեռամբ
Ունիս ըզթիակ գիւրաթեք,
Ես մէտ ի թին ճարճատուն
Ընդ խոր ալեաց երերուն
Սուր պատառեմ ակօս բեկ :

Ո՞հ, Տէր, ժամուս զովագին .
Նսեմ դըշխոյին գիշերաց՝
Ահա տեղի ես արփին
Ի ծոց թետեայ խոր թափանց :
Ըստ գիրկ ծաղկանց կիսափակ
Ծաւալք ծըխոյն անուշակ
Ընդ օդս աստէն ծաւալին .

Եւ երեկոյն հողմ՝ քընփոյշ
ի հոտ բուրմանց քաղցրանոյշ
Սըփոի յալիս ծովակին :

Հընչէ ընդ ծով երգոց ձայն ,
Լըսին նըւագք ընդ ցամագք .
Եւ զքաղցր հընչմանց միաձայն
Զերգս երկայնէ արձագանդ .
Զըկնորս ի խէթ յաստեղց սասա ,
Ամփոփ ծալեալ զառագաստ՝
Զյարկն ի նուագ ողջունէ .
Խօլ պատանեաց մինչ երամ
Գոշմամբ ձայնից խընդութեան՝
Զողջամբ ըղղարձն իւր տօնէ :

Ահա յըստուեր թանձրամած
Երեսք ծովոն մըթագնին .
Բնաւք լուռ , անտես եզր ափանց ,
Ու այելք համակ կան լըռին :
Աստէն ողին թալծութեան
Բազմի մտայոյզ ինքն յինքեան
Զափամբ ծովոն մենաւոր ,
Եւ մըտախոհ պիշ յաւեր
Դիտէ 'նդ բըլլոց զառ ի վեր
Զպալատ՝ տաճար սին թափուր :

Ազատութեան ով հին եւ սուրբդ հայրենի .
Երկիր , ծընող զերազանցիկ լաւութեանց ,
Արդ ընդ լլծով գոռոզ բըռանց զըժպըհի .
Թագ քո կործան , անհետ զագք քոց դիւցազանց :
Սակայն ի ծոցդ հոգւոյզ զեղեալ մեծափառ ,
Իբր յարձանաց նոցուն շընչէ ըգհանճար ,
Զերդ տաճարին կործան յաւերս իսկ զեռ մարդ
Զ'ի նմա փառաց աստուածութեանն առնու զազդ :
Այլ զի թախանձքս առ ձերդ աճիւն դիւցազնեան ,
Նախնիք չոռվմայ , կատոնք , ըստուելք բրուտոսեանց .
Եկ ի խընդիր երթաւք յորմոցս աւերած
Քաղցր յիշելեաց եւ ըստուերացն ըղճական :

Ովրաստ ի հով այդ վայրի ,
Մենիկ ի խորշն յարդարուն
ի զարդ հեշտից՝ հանճարոյն ,
Խոյս տայր փառացն յարքունի .
Դայր Պըլոպերս յայց կինթեռոյ ,
Եւ հանդիպոյ Դելիայ .

Տիբուլ զանձուկս ողէր տարփից իւր սըրտի .
Անդ Դասասոյի դադար երգոցն ի բացէ ,
Մինչ նա բախտին եւ հանճարոյ նըշաւակ ,
Թափառ ընդ բնաւ , յանդունդ տատան եւ անյարկ ,
Սատար վլշտին եզիտ գըթածն ի բազկէ ,
Եւ մօտ զափամբքս ապա անկաւ շընչասպառ .
Ճաման ի կոչ փառաց՝ նուազեալ պակասի .
Պըսակն ի ձօն զոգ յառաջոյ խուսէ յար ,
Եւ սարդն անժամ կայ լոկ շիրմին հովանի :
Բըլուր Պայեայ , գեղածաւալ վայր սիրուն ,
Հովիտ քաղցրիկ , դադար հեշտից պատարուն
Գերահըուշակ արանց մեծաց ,
Արդ փառքդ ի քեզ եւ խանդ տարփից կան ի քուն :
Ուստ ինձ տացի ձայնիս դարձուած .
Լըսեմ զհեծիւն լոկ այդը ալեաց
Կամ շըրջածիր յաւերակացն ըզգանգիւն :

Այսպէս համայն փոխեալ սահի .
Հանգոյն եւ մեք իսկ անցանեմք ,
Թողեալ ոչ մի , ոչ , հետո ըզկնի .
Իբր ըզմակցիկդ յոր հատանեմք
Զալիս ծովուդ ուր բնաւ եղծի :

Լ. Ա. Մ Ա. Ր Դ Ի Ն

ԹԱՐԳՄ. Հ. ՍԱՄ. ԿԱՅՍԵՐԵԱՆ

ՎԵՆԵՑԻԿ Ի ՏՊԱՐԱՆԻ ՍՐԲՈՅՆ ՂԱԶԱՐՈՒ